

[Holstein.]

af det, saa er de dog gaaet med til den principielle Betragtning, som man hævder fra Regeringspartiernes Side. Derfor synes jeg, at det under de nuværende økonomiske Forhold er en unødvendig Udæskning, man her gør sig skyldig i fra Regeringspartiernes Side. Det er nemlig ikke blot de, om jeg saa maa sige kroniske Ikke-Skattebetalere, som rammes her, men det er mange Borgere, som under normale Forhold vilde være fuldt ud skattefahige og skattesikre. Hvorfor skal disse straffes under saadanne Forhold og af en Regering, som har gjort saa lidt under den økonomiske Krise, som denne har.

Indenrigsministeren (Kragh): Denne tredie Behandling af Lovforslaget har ikke hidtil bragt noget som helst nyt Bidrag til Belysning af denne Sag, og der er derfor heller ikke for mig Anledning til at komme ind paa Enkeltheder. At det ærede Medlem Hr. Holstein indtager den Stilling, han her indtager, kan ikke forbavse; den er, som jeg ved tidligere Lejligheder har haft Anledning til at gøre opmærksom paa, dikteret af en Sindsstemning og ikke af saglige Betragtninger, og af saadanne har jeg heller ikke kunnet finde nogen i det ærede Medlems Udtalelser.

Det er her nævnt, at man mener, at det Beløb, som ikke kan gøres til Genstand for Eksekution i Henhold til den gældende Lovgivning, er for højt. Jeg kan sige, at jeg deler denne Betragtning. Jeg tror, at den Forhøjelse, som fandt Sted for nogle Aar siden, var for vidtgaende. Den har ogsaa indenfor Kommunalbestyrelserne givet Anledning til uhyre megen Utilfredshed, som har fundet sit Udtryk i talrige Resolutioner, som er tilstillet Indenrigsministeriet. Dette har foranlediget en Forhandling mellem Indenrigsministeriet og Justitsministeriet om denne Sag, en Forhandling, der er resulteret i, at der i Retsplejeudvalget vil blive fremlagt Forslag til en ændret Ordning af dette Spørgsmaal.

Det er her paa ny paastaet, at der ikke er givet nogen saglig Begrundelse for dette Lovforslag. Jeg har givet denne saglige Begrundelse, saaledes som jeg bemærkede ved anden Behandling, *gentagende* her i Tinget ligesom ogsaa i det andet høje Ting, og den er ganske kort sagt denne, at man paa Grundlag af 1924-Valgloven mere end eet Sted i Landet har organiseret en systematisk Tilsidesættelse af Betalingspligten for forfalden Skat, en Tilsidesættelse, som kun havde til Hensigt at bevare Valg-

retten, men slet ikke tog Hensyn til Kommunens Behov. En saadan Fremgangsmaade er utilstedelig, og den kan kun øves i Ly af den Adgang, der er til at indbetale Afdrag paa forfalden Skat for den Restance, man selv ønsker at indbetale paa — dette er muligt paa det kommunale Omraade, medens det som bekendt er udelukket paa Statsomraadet.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo gentager her for Gud ved hvilken Gang, at dette Lovforslag kun har til Hensigt at berøve fattige, syge og arbejdsløse deres Valgret; det er kun de Skatteydere, der ikke kan betale, man vil til Livs, og al denne Ulykke kommer af, at Forslaget, naar det gennemføres, kræver betalt 7 Kvartalers Skat, medens de ærede Kritici er rede til at medvirke til en Ordning, hvorefter der skal betales 6 Kvartalers Skat. Man maa altsaa gaa ud fra, at 6 Kvartalers Skattebetaling ikke vil ramme fattige, syge og arbejdsløse, men at det er det syvende, der er noget i Vejen med. Hvis det ærede Medlem kan faa nogen til at tro paa denne Forklaring, saa maa hans Overtalelsesevner være større, end jeg hidtil har anset dem for at være.

Jeg kan indskrænke mig hertil og skal anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie. Det har ikke været muligt at opnaa Enighed om det, hvad jeg i og for sig gerne havde set, men da jeg anser en Lovgivning som den her foreliggende for paakrævet, skal jeg tillade mig at anbefale den til Vedtagelse her i Tinget.

Ordføreren (Rahbek): Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for det Tilsgagn, han nu gav. Jeg tror, at det vil vække almindelig Tilfredshed, at der er Udsigt til, at det Beløb, som er fri for Udpantning, kan blive sat ned.

Naar det ærede Medlem Hr. Sundbo nu siger, at man ganske vist altid har krævet en vis Forbindelse mellem Skattebetaling og Valgret, men at det før var ganske smaa og nærmest ubetydelige Beløb, det drejede sig om, saa vil jeg give det ærede Medlem Ret deri. Men jeg kan ikke mene, at det er mindre nødvendigt at betale Skat, fordi Beløbet bliver større, jeg synes tværtimod, at jo større Opgaver vi lægger over paa Kommunerne — og man har jo ikke fra Rigsdagens Side været saa bange for at lægge nye Opgaver over paa Kommunerne —, desto mere nødvendigt er det virkelig, at enhver betaler sin Del af Skatten, ellers kommer det til at gaa ud over dem, der ikke kan unddrage sig Skattepligten.